

Společnou posmrtnou vzpomínku prof. Hennerovi a prof. Kadlcovi věnovala fakulta právnická na smuteční slavnosti ve velké aule dne 12. ledna. Po projevu děkana prof. Dra Miříčky, oceňujícího oba zesnulé profesory jakožto vynikající vědce a vzácné charaktery promluvil o prof. Dru Henerovi doc. Dr. Tureček, vyzdvihující vedle prací z dějin círk. práva i velikou práci zesnulého v oboru platného konfesního práva. Životní dílo prof. Dra Kadlce ocenil vřele prof. Dr. Saturník, zdůrazniv nezvykle široký podklad jeho činnosti, budící úctu v celém vědeckém světě. Za »Všehrd« vzdal dík památce zesnulých J. U. C. Strnad.

Třetí sjezd právnický v Bratislavě r. 1930. V těchto dnech pořadatelka 3. sjezdu právnického Právnická jednota slovenská rozeslala výzvy na jednotlivé korporace a význačnější pracovníky právnické o návrhy pro sjezdové otázky. Ča.

LITERATURA.

Ústředí báňských revírních rad a jeho činnost v letech 1924 až 1927. Nákladem vlastním, v Praze, 1928, 8^o, stran 103, cena není označena. Kniha podává obraz o vzniku a dosavadním vývoji ústředí, o jeho stanovách a činnosti. Ku konci připojena jest zpráva pokladní za léta shora zmíněná, seznam knih a seznam revuí a časopisů, ústředím odebíraných. Spisek podává nám názorný přehled činnosti ústředí.

Dr. Jindřich.

Prawo. Spolek posluchačů právnické fakulty university Varšavské podle vzoru Všehrdu přeměnil v 5. ročníku svůj dosavadní bulletin na časopis odborný. První čísla representují se velmi pěkně. Vedle článků univ. profesorů a starších svých členů přináší i seminární práce, řadu zpráv a literaturu, jakož i spolkové informace a informace o studiu. Celek vypadá velmi pěkně a reprezentativně a neopomeneme proto nejen z kolegiality, nýbrž i ze zájmu ryze odborného si ho častěji všimnouti.

Vr.

Hendrik de Man: Duch socialismu. (K psychologii socialismu). Přeložila R. Sternová. S předmluvou Evžena Sterna. 423 stran. Politická knihovna řada II. kniha IX. Praha 1928, Orbis. Kč 52.—. Socialismus stal se v poslední době spíše problémem než programem, a to problémem bolestným, který leží jako těžký stín na dělnickém hnutí. Význam řešení tohoto problému nezůstane omezen toliko na dělnickou třídu, nýbrž vrhá mohutný reflex na celý národ i stát. Kdysi byly tyto otázky opravdu studovány i těmi, kdo na nich nebyli přímo interesováni, dnes je to věc sympatie nebo antipatie. A přece musíme si býti vědomi toho, že problémy se neřeší tím, že se ignorují anebo aprioristicky potírají; dříve jest nutno aspoň se pokusiti o to jim rozuměti. A této snaze vychází vstříc nakladatelství Orbis obdivuhodnou knihou Hendrika de Mana O duchu socialismu. Není tu frási, které vzbudily tolik oprávněné nedůvěry k tomu, čemu se říká socialismus, je to upřímná, odhodlaná, ale těžkými zkušenostmi a duševními boji vykoupená zpověď.

Socialismus u nás a také jinde stal se jakýmsi abstraktem jako náboženství. Hledí se naň s předsudkem nebo s fanatismem. Stal se symbolem, ale jako by pozbyl obsahu. Cítilo se to instinktivně; cítili to jak socialističtí vůdcové, poněvadž prakse je stále přesvědčovala, jak planými často frásemi jsou jejich hesla, tak dělníci, poněvadž teorie jim byla krásnou pohádkou, ale praktické jejich potřeby neřešila, naopak často s nimi byla v rozporu. Tato rozpoltěnost vedla i u nás k desorientaci dělnického hnutí, rozpor mezi teorií a praxí